

БРАТЯ ГРИМ
КАКВО СЕ СЛУЧИЛО С
ДУШАТА НА ЛУДВИГ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Когато Лудвиг Железния умрял, синът му, Лудвиг Благия поискал да узнае какво става с душата на баща му, добре ли е тя, или зле. С това се заел един беден рицар от княжеския двор, който имал брат свещеник, изкусен в черната магия. Рицарят се обърнал към брат си: „Мили братко, моля те да попиташ дявола какво става с душата на Железния ландграф.“ Свещеникът отговорил: „Охотно ще го направя, та новият господар да се отнася към вас още по-благонамерено.“ Свещеникът призовал злия дух и го попитал за душата. Дяволът отговорил: „Ако дойдеш с мен, ще ти покажа.“ Свещеникът приел, стига нищо лошо да не му се случи; дяволът се заклек, че ще го върне здрав. След което той яхнал дявола, който за много кратко време го отнесъл до мястото на мъките. Там свещеникът видял различни мъки и се разтреперил. Тогава някакъв друг дявол се провикнал: „Кой е този, дето седи на врата ти, донеси го тук.“ „Той е приятел, отвърнал онзи, заклек му се да не го наранявам, ами да му покажа душата на ландграфа.“ Дяволът отмахнал с ръка един железен пламтящ капак от рова, над който се бил надвесил; след което пъхнал в рова меден тромбон и го надул толкова силно, щото на свещеника му се сторило, че целият свят прокълтява и се разтриса. След някое време сред вонящите на сярна искри и пламъци се появил и самият ландграф, представил се на свещеника и рекъл: „Виж, тук съм сега аз, бедният ландграф, който нявга бе твой господар; по-добре Бог да бе сторил така, че никога да не бях станал такъв, а то сега трябва да търпя за това вечни мъки.“ Свещеникът продумал: „Господарю, прати ме синът Ви, за да му кажа как сте и дали може да Ви помогне с нещо.“ Тогава онзи отвърнал: „Сам видя как съм; знай само, че ако децата ми върнат на църквите, манастирите и на другите люде имотите, които отнех несправедливо и насилствено, това ще помогне много на душата ми.“ Тогава свещеникът рекъл: „Няма да ми повярват.“ Ландграфът му съобщил таен знак, който знаели единствено те. След което отново потънал в рова, а дяволът отвел свещеника от това място; последният останал жълт и блед, та едва го познали, и за малко да се прости с живота си. Тогава той предал думите и посочил знака, съобщен му от баща им; ала това не било от особена полза за душата му, тъй като те не поискали да върнат имотите. По-късно свещеникът отстъпил енорията си и станал монах във Фолкерода.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.